

TABEL COMPARATIV

<p>Reglementare actuală Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare</p>	<p>Proiect de act normativ</p>
<p>Art. 27</p> <p>(1) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor realizate în colaborare este de 70 de ani de la moartea ultimului coautor.</p> <p>(2) În cazul în care contribuțiile coautorilor sunt distincte, durata drepturilor patrimoniale pentru fiecare dintre acestea este de 70 de ani de la moartea fiecărui coautor.</p>	<p>După alineatul (2) al articolului 27 se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:</p> <p>“(3) Termenul de protecție a unei compoziții muzicale cu text încetează după 70 de ani de la decesul ultimului supraviețuitor dintre textier și compozitor, indiferent dacă aceștia au fost sau nu desemnați drept coautori, cu condiția ca contribuția adusă respectivei compoziții muzicale cu text, să fi fost creată în mod special pentru aceasta.”</p>
<p>Art. 102</p> <p>(1) Durata drepturilor patrimoniale ale artiștilor interpreți sau executanți este de 50 de ani de la data interpretării sau execuției. Totuși, dacă fixarea interpretării sau execuției în decursul acestei perioade face obiectul unei publicări licite sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor este de 50 de ani de la data la care a avut loc pentru prima oară oricare</p>	<p>Alineatul (1) al articolului 102 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“(1) Durata de protecție a drepturilor patrimoniale ale artiștilor interpreți sau executanți este de 50 de ani de la data interpretării sau execuției, cu următoarele excepții: a) în cazul în care fixarea executării, altfel decât pe o fonogramă, face obiectul unei publicări legale sau al unei comunicări legale către public în decursul acestui termen, drepturile încetează la 50 de ani de la prima publicare sau de la prima comunicare către public, în funcție de care dintre aceste date este prima; b) în cazul în care fixarea executării pe o fonogramă face obiectul unei publicări legale sau al unei comunicări legale către public în decursul acestui termen, drepturile</p>

<p>dintre acestea. (2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.</p>	<p>încetează la 70 de ani de la prima astfel de publicare sau de la prima astfel de comunicare către public, în funcție de care dintre aceste date este prima.”</p>
	<p>După articolul 102 se introduce un articol nou, art. 102¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 102¹</p> <p>(1) În cazul în care, la 50 de ani de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, la 50 de ani de la comunicarea legală a acesteia către public, producătorul fonogramei nu oferă copii ale fonogramei spre vânzare într-o cantitate suficientă sau nu pune fonograma la dispoziția publicului, prin cablu sau fără cablu, în așa fel încât membrii publicului să aibă acces individual din locul și momentul ales, artistul interpret sau executant poate rezilia contractul prin care a cesionat unui producător de fonograme drepturile asupra fixării executării sale, denumit în continuare contract de cesiune.</p> <p>(2) Dreptul de reziliere a contractului de cesiune poate fi exercitat cu condiția ca producătorul, în termen de un an de la notificarea de către artistul interpret sau executant a intenției sale de a rezilia contractul de cesiune în temeiul alin.(1), să nu desfășoare cele două activități de exploatare prevăzute la alin.(1).</p> <p>(3) Dreptul de reziliere nu poate face obiectul unei renunțări din partea artistului interpret sau executant.</p> <p>(4) În cazul în care pe fonogramă sunt înregistrate interpretările mai multor artiști interpreți sau executanți, aceștia își pot rezilia contractele lor de cesiune în conformitate cu legislația națională aplicabilă. În cazul în care contractul de cesiune se reziliază în temeiul prezentului articol, drepturile producătorului de fonograme asupra fonogramei încetează.</p> <p>(5) În cazul în care contractul de cesiune prevede dreptul artistului interpret sau executant la o remunerație unică, acesta are dreptul de a primi de la producătorul de fonograme o remunerație suplimentară anuală pentru fiecare an întreg imediat următor celui de al 50-lea an de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, celui de al 50-lea an de la comunicarea legală a acesteia către public.</p> <p>(6) Dreptul de a obține o remunerație anuală suplimentară nu poate face obiectul unei renunțări din partea artistului interpret sau executant.</p> <p>(7) Suma totală pe care producătorul de fonograme trebuie să o aloce pentru plata</p>

	<p>remunerății suplimentare anuale prevăzute la alin.(5) corespunde unui procent de 20 % din veniturile pe care producătorul de fonograme le-a obținut în cursul anului anterior celui pentru care se plătește remunerația, din reproducerea, distribuția și punerea la dispoziție a fonogramelor respective, după cel de al 50-lea an de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, după cel de al 50-lea an de la comunicarea legală a acesteia către public.</p> <p>(8) Producătorii de fonograme trebuie să furnizeze, la cerere, artiștilor interpreți sau executanți care sunt îndreptățiți la plata remunerației suplimentare anuale orice informație necesară pentru asigurarea plății respectivei remunerații.</p> <p>(9) Dreptul de a obține remunerația suplimentară anuală, astfel cum este prevăzut la alin.(5), este gestionat de organismele de gestiune colectivă.</p> <p>(10) În cazul în care un artist interpret sau executant are dreptul la o remunerație plătită treptat, nici plățile în avans, nici reducerile definite în contract nu se deduc din plățile efectuate către artist după cel de al 50-lea an de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, după cel de al 50-lea an de la comunicarea legală către public a acesteia.”</p>
<p>Art. 106</p> <p>(1) Durata drepturilor patrimoniale ale producătorilor de înregistrări sonore este de 50 de ani de la data primei fixări. Totuși, dacă înregistrarea în decursul acestei perioade face obiectul unei publicări licite sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor este de 50 de ani de la data la care a avut loc pentru prima oară oricare dintre acestea.</p> <p>(2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.</p>	<p>Alineatul (1) al articolului 106, se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Durata de protecție a drepturilor patrimoniale ale producătorilor de fonograme este de 50 de ani de la data primei fixări. Cu toate acestea, dacă în decursul acestei perioade, fonograma face obiectul unei publicări legale sau al unei comunicări publice legale, durata de protecție a drepturilor este de 70 de ani de la data la care a avut loc prima dintre acestea.”</p>